

iiis qui circa tempora Iustini, credebant Iesum Christum non esse, nisi hominem ex hominibus, communionem coluisse, dummodo Iesum verum Messiam esse, & per eum Deum colendam esse firma cum ipsis fide crederent, non obscure colligitur ex Iustini dialogo, cū Tryphone. Ejus hæc sunt Verba. ἦδη μὲν ὡς τεῦφων ἐπον ἔκ διπλῶν τὸ ποιῆτον, χριστὸν τῷ θεῷ ἐαν δοπεῖξαι μὴ δύνωμαι, ὅτι καὶ πειράχεν νίος τῷ ποιῆτᾳ τῶν ὅλων, θεὸς ὁν, καὶ γεγέννηται αὐθεωπος διὸ τῆς παρθένες, αὐτὸς ἐκ πάντος αἰποδεικνυμένος ὅτι ἔτος ἔτιν ὁ χριστὸς ὁ τῷ θεῷ ὅσιος ἔτει, ἐὰν δε μή αἰποδεικνύω, ὅτι πειράχε καὶ γεννηθεῖται αὐθεωπος, ὁ μοιοπαθῆς ἡμιν, σάρκα ἔχων καὶ ἀγγεῖλα τῷ πατέρος Θελεῖ, ὑπέμενεν ἐν τῷ λόγῳ πεπλανηθεὶ με μόνον λέγειν δίκαιον, αὐτὸς μὴ αἰρεῖσθαι ὅτι ἔτος ἔτιν ὁ χριστὸς εὰν φαίνηται ὡς αὐθεωπος ἔξ αὐθεωπων γεννηθεῖς καὶ ἐκλογῇ γενόμενος εἰς τὸν χριστὸν εἶναι αἰποδεικνύηται, καὶ γάρ εἰσι τινες, ὡς φίλοι, ἔλεγον αἴπο τῷ ἡμετέρῳ γένετος ὄμοιογεννητος αὐτὸν χριστὸν εἶναι, αὐθεωπόν δε ἔξ αὐθεωπων γενόμενον αἰποφανόμενος οἷς καὶ συντίθεμαι, γάδε αν τῷλεισοι τῷλοι μὸι δοξάσσωντες ἐποιεν. Id est; Verum enim vero, Trypho, dixi, non perierit illud, Christum hunc esse Dei, si demonstrasse nequeam, eum præexistisse Filium conditoris huius universitatis, esseque Deum, & genitum esse hominem ex Virgine, præterquam ex eo omni, quo probatur hunc esse Christum illum Dei, quod tales eum fore præostensum sit. At si non demonstravero, inquam, eum & prius existisse & nasci Hominem sustinuisse, iisdem nobiscum perpeſſionibus obnoxiam carnem habentem, secundum Patris consilium & voluntatem, in eo ipso tantum æquum fuerit, errore me lapsum dicere, non autem negare hunc esse Christum illum, etiam si tanquam homo ex hominibus genitus videatur, & electione Christus factus esse afferatur. Sunt enim nonnulli. O Amici, dixi, ex genere nostro, profitentes ipsum Christum esse, sed hominem ex hominibus genitum esse affirmant; quibus non adsentior, neque id sane multi, qui in eadem mecum sunt sententia, dixerint,

AD CENSURAM CAPITIS IV.

De cognitione operum divinorum.

NOvum hic Censorum agnosco & Doctorem novitium, qui statim, perinde ut præcedens, in limine primæ sectionis miserè
O 2 cespitat